

Celem zadania była implementacja symulacji polegającej na wykonaniu dla każdego $n \in \{1000, 2000, \dots, 100000\}$ po $k = 50$ niezależnych powtórzeń eksperymentu wrzucania kul do urn i zapisaniu wszystkich powyższych statystyk. Dla eksperymentu wyznaczyliśmy następujące wielkości:

(a) B_n – moment pierwszej kolizji; $B_n = k$, jeśli k -ta z wrzucanych kul jest pierwszą, która trafiła do niepustej urny.

(b) U_n – liczba pustych urn po wrzuceniu n kul.

(c) C_n – minimalna liczba rzutów, po której w każdej z urn jest co najmniej jedna kula (pierwszy moment, w którym nie ma już pustych urn; problem kolekcjonera kuponów).

(d) D_n – minimalna liczba rzutów, po której w każdej z urn są co najmniej dwie kule.

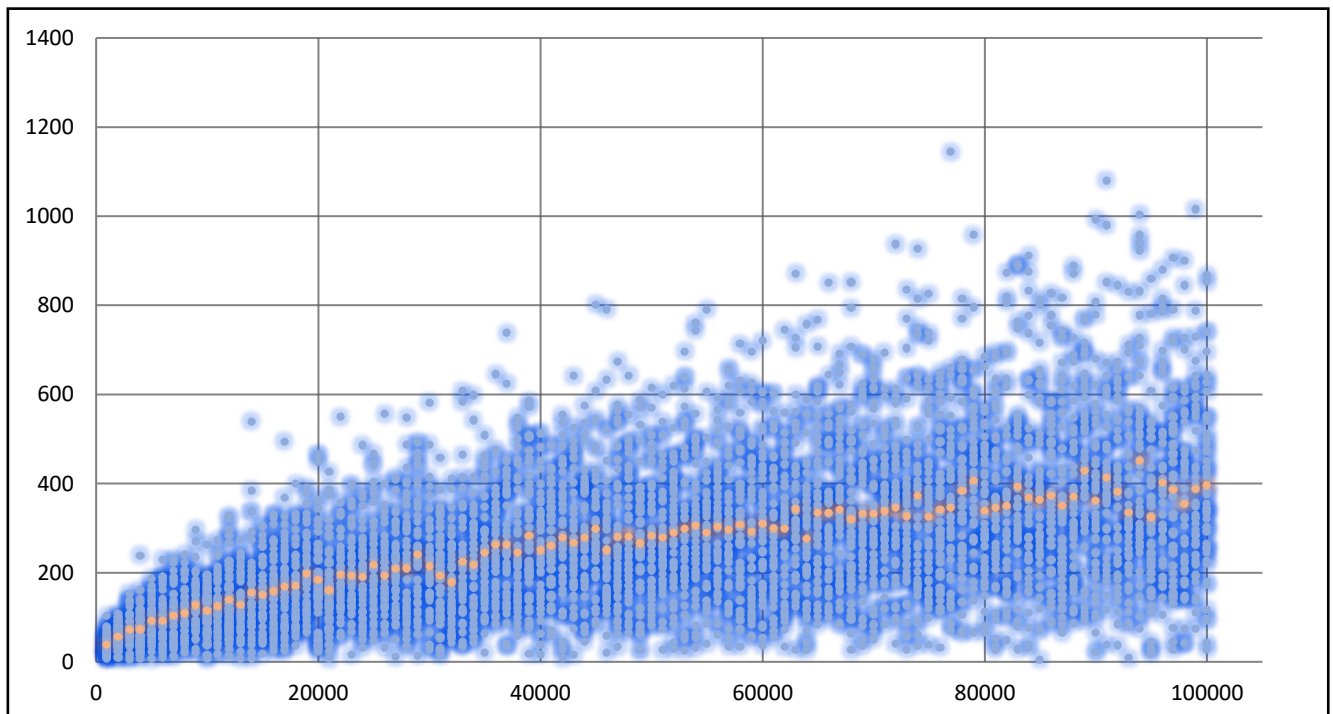
(e) $D_n - C_n$ – liczba rzutów od momentu C_n potrzeba do tego, żeby w każdej urnie były co najmniej dwie kule.

Implementacja zadania 1 za pomocą języku Python przedstawiona w załączonym pliku ppb_z2_kod_239537.py, w programie użyty generator liczb pseudolosowych SecureRandom.

Test 2(a,b):

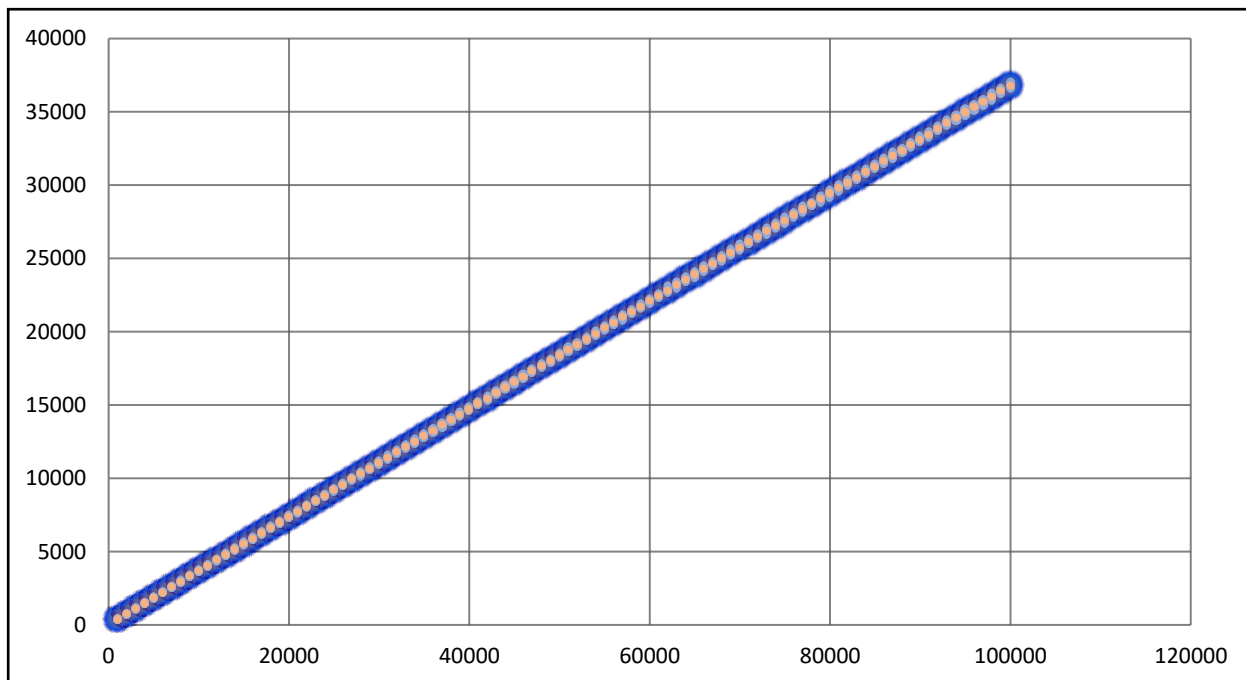
Na podstawie uzyskanych wyników dostałem następujące wykresy dla wielkości. Wyniki poszczególnych powtórzeń są reprezentowane przez niebieskie punkty, natomiast pomarańczowe punkty odzwierciedlają średnią wartość dla każdej próby.

B_n :

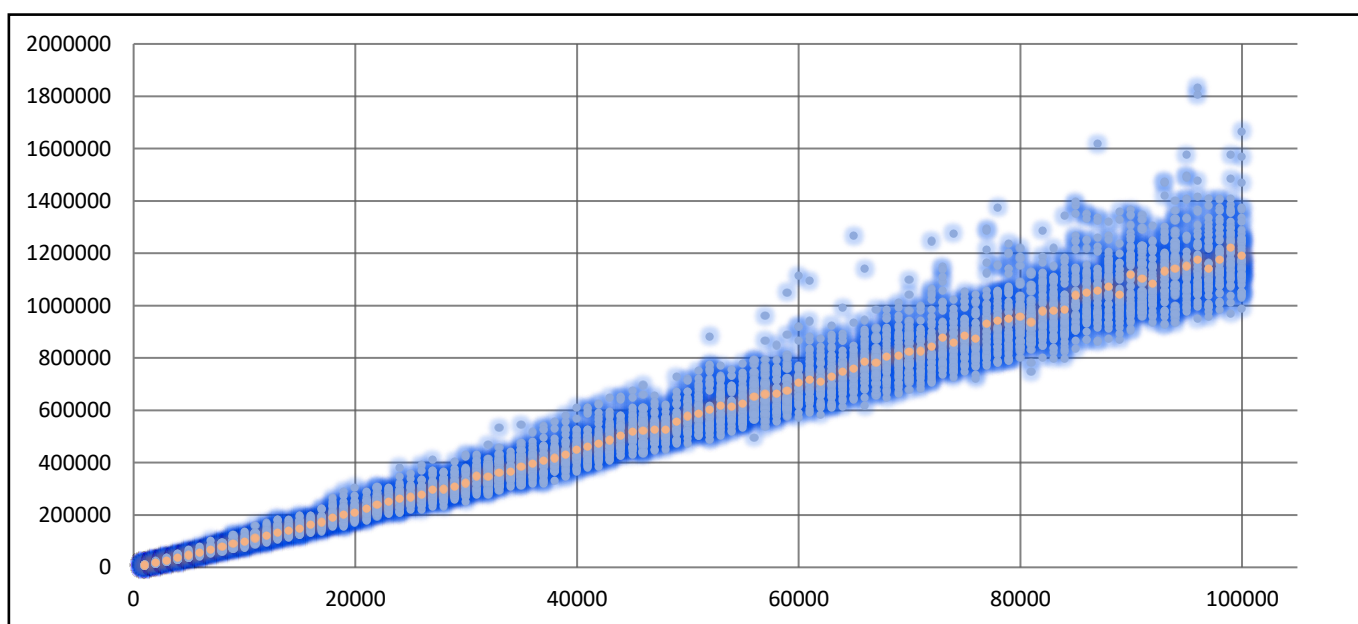
Uwagi: Zauważalne są rozbieżności w wartościach momentów kolizji w różnych próbach.

U_n :

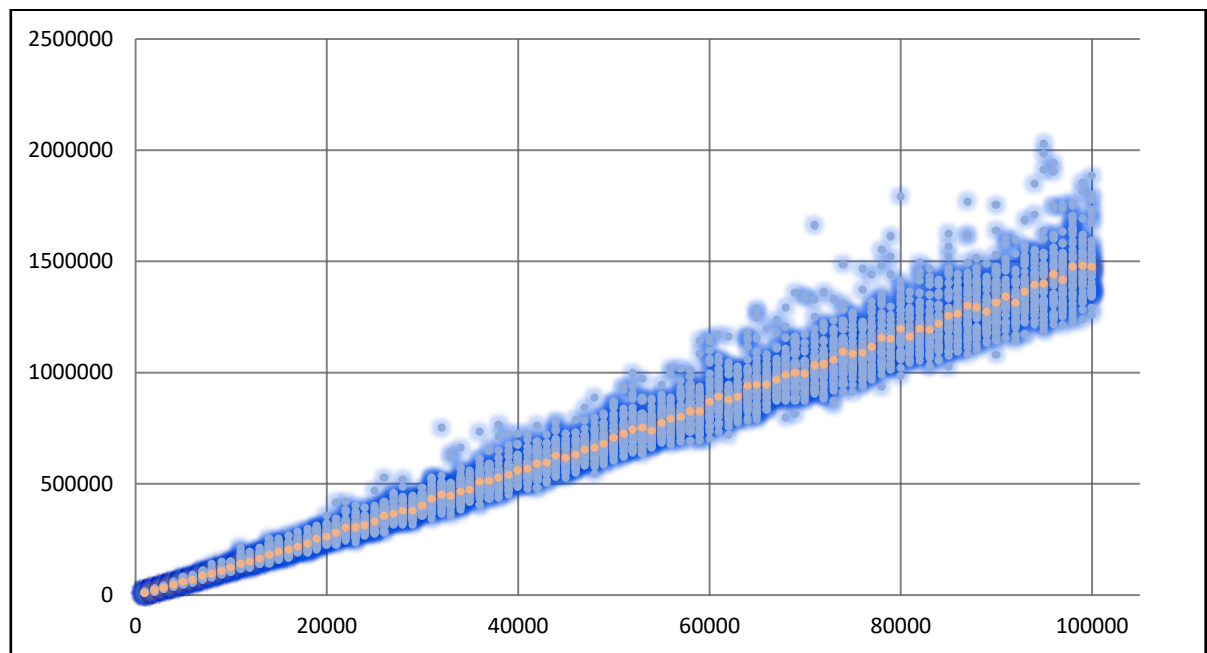
Uwagi: Ilość pustych urn rośnie w sposób liniowy po wrzuceniu n kul, a wyniki poszczególnych iteracji zbliżają się do wartości średniej, czyli mamy minimalne odchylenia.

C_n :

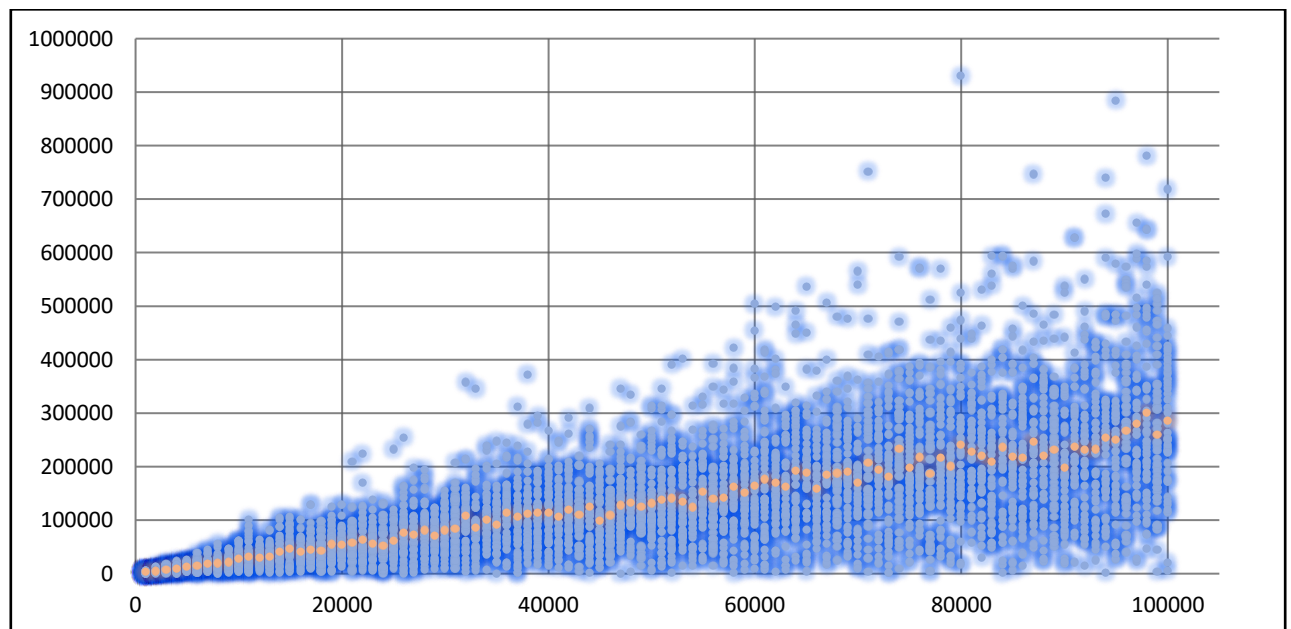
Uwagi: Wyniki symulacji różnią się między sobą w stopniu ich wzrostu.

D_n :

Uwagi: Rosną symetrycznie liniowo i nieco rozbieżne.

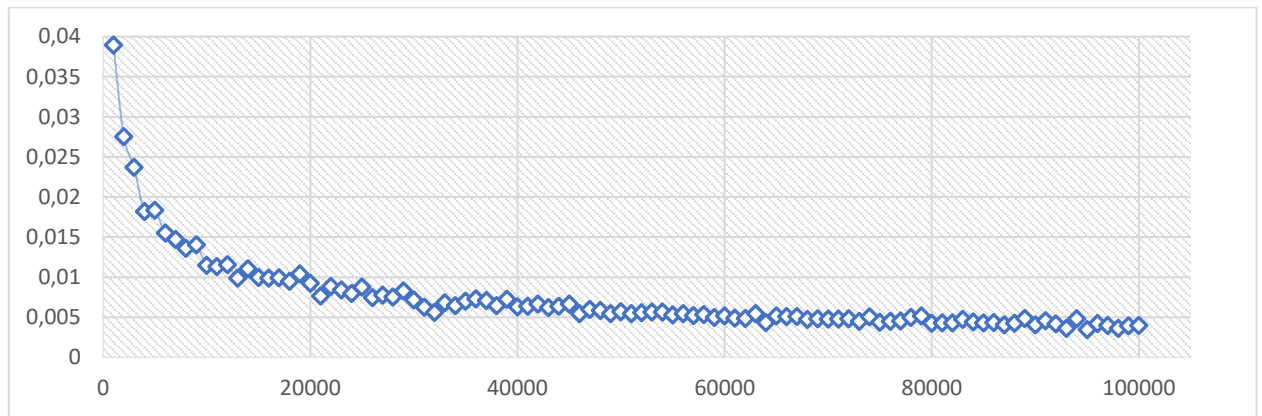
$D_n - C_n$:

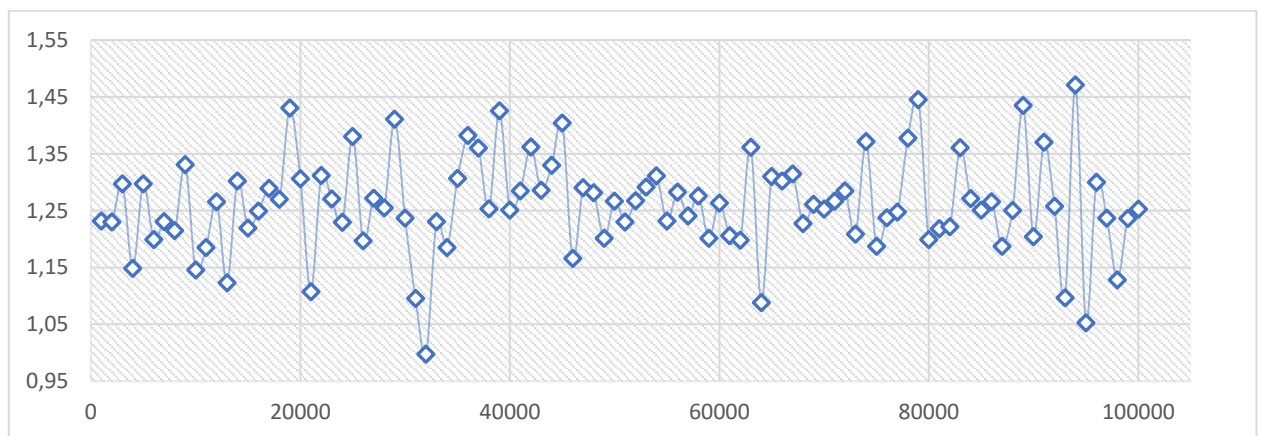
Uwagi: Wyniki średniej w pełnym wielkim stopniu różnią się pod względem tempa wzrostu, przy czym obserwuje się symetryczny wzorec wzrostu linowego.

Test 2(c):

$$\frac{b(n)}{n}$$

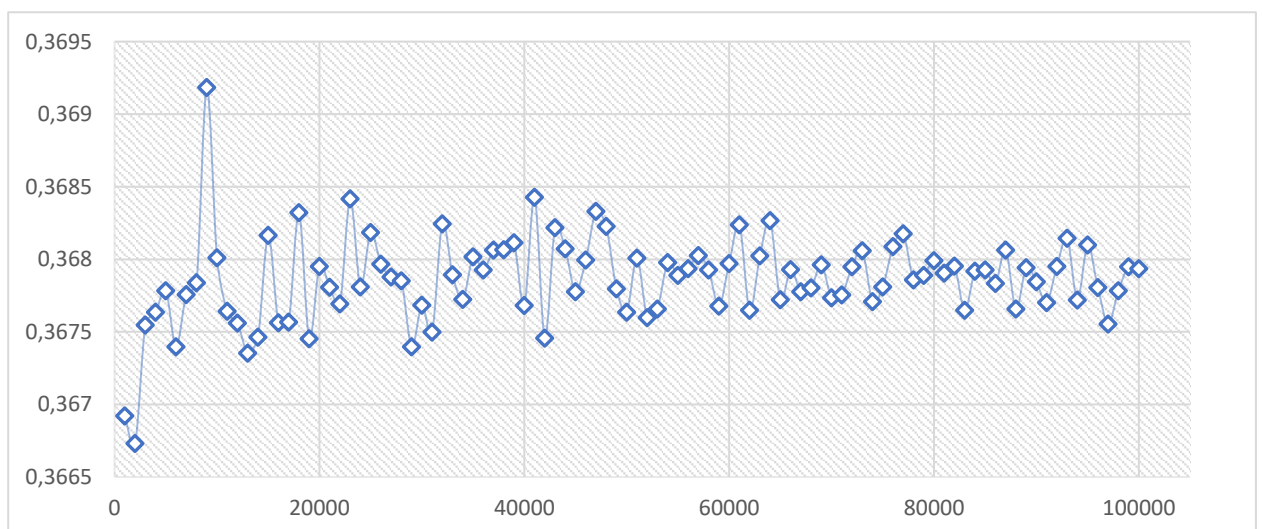

$$\frac{b(n)}{\sqrt{n}}$$

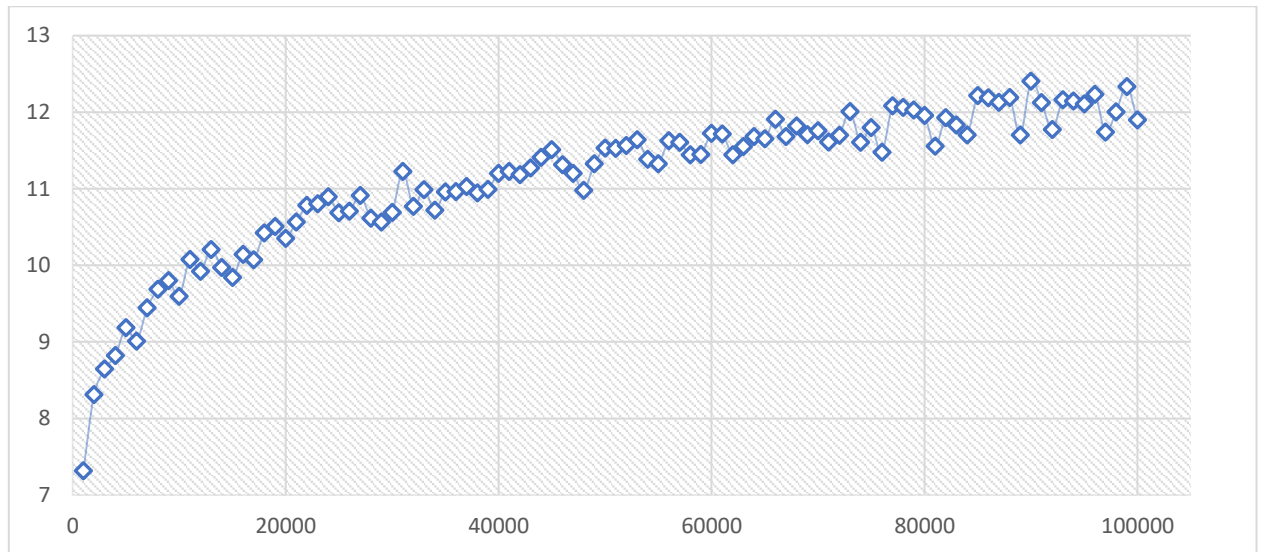
Asymptota wartości średniej: $B_n = O(\sqrt{n})$

$$\frac{u(n)}{n}$$

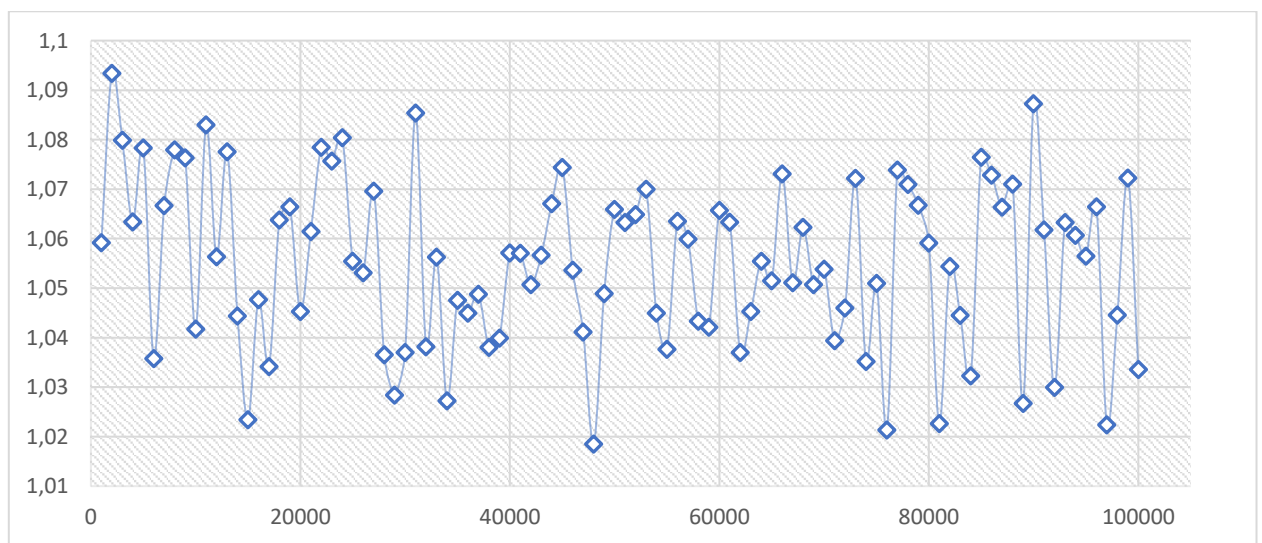

Asymptota wartości średniej: $U_n = O(\sqrt{n})$

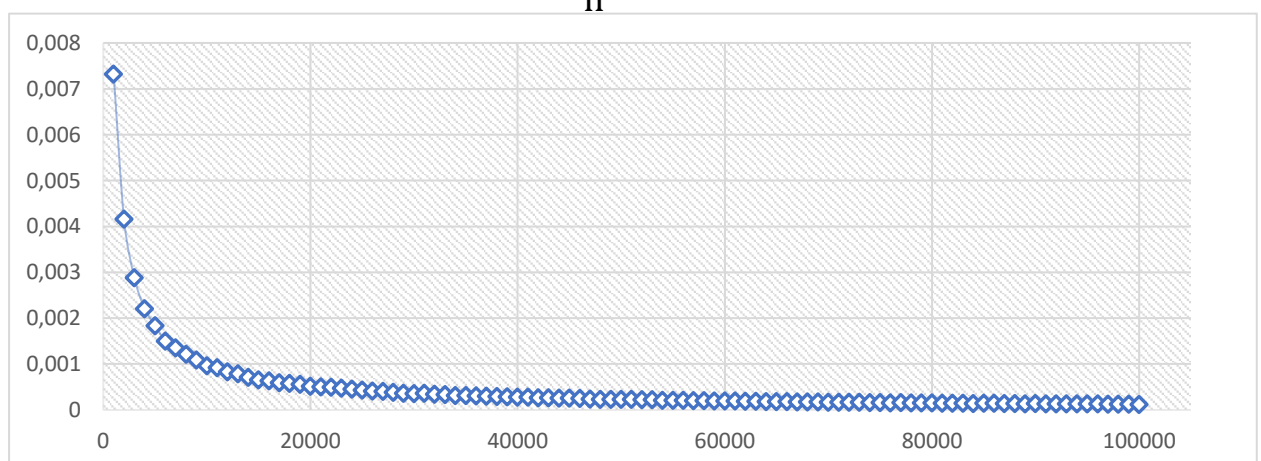
$$\frac{c(n)}{n}$$

$$\frac{c(n)}{n \cdot \ln(n)}$$

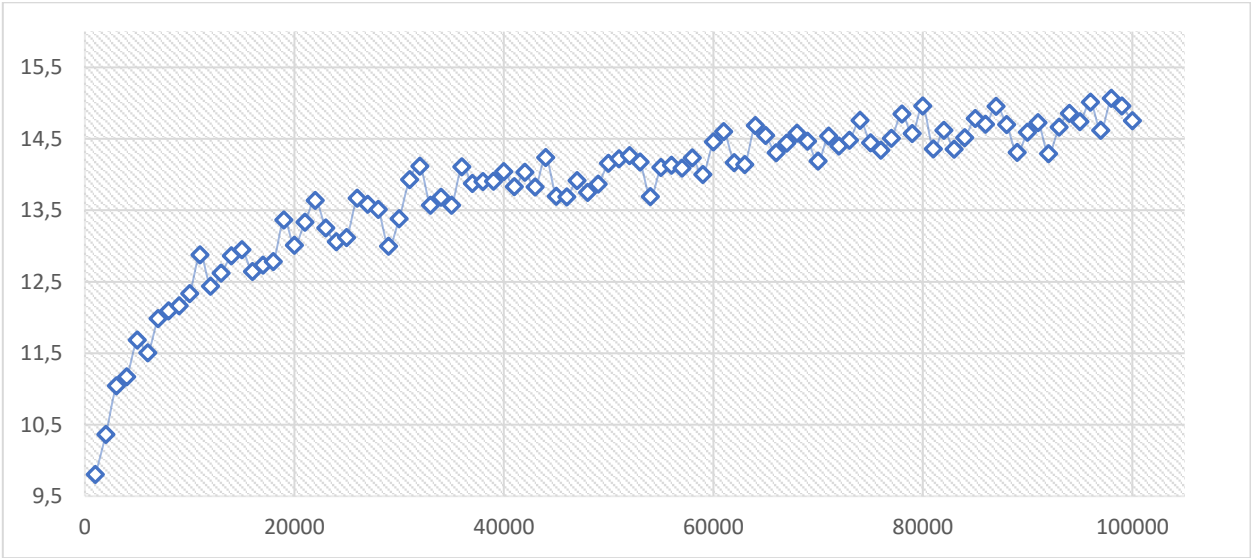

$$\frac{c(n)}{n^2}$$

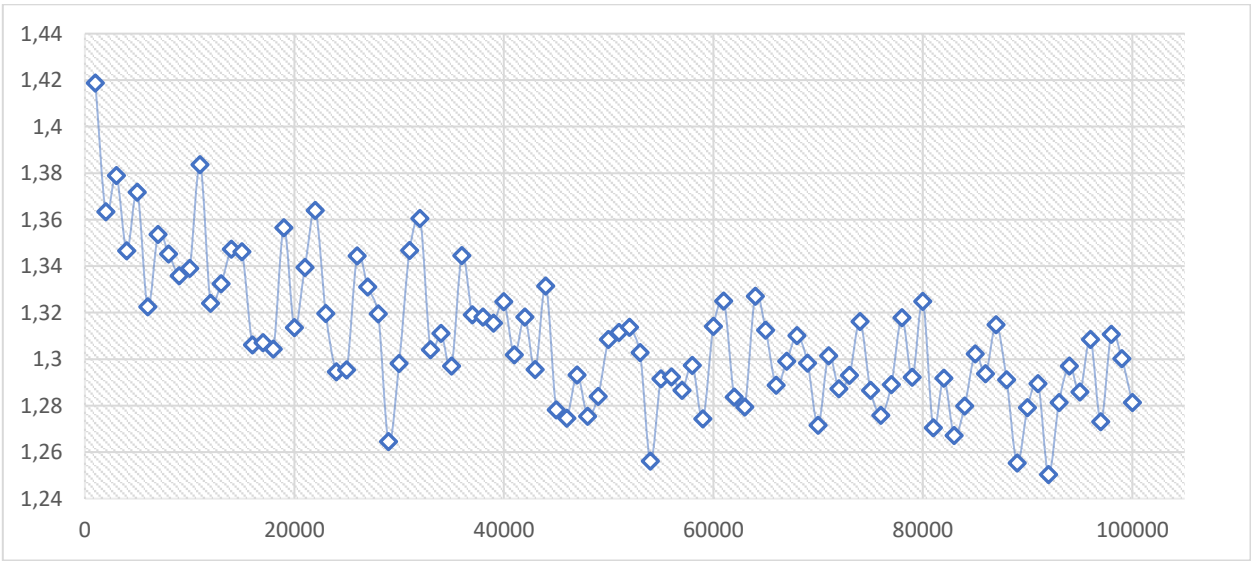

Asymptota wartości średniej: $C_n = O(n * \ln(n))$

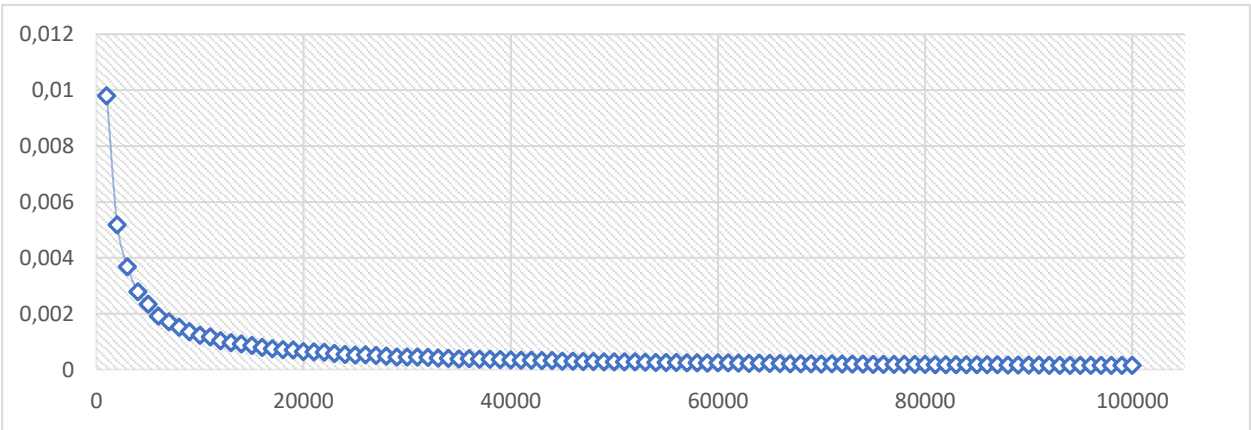
$$\frac{d(n)}{n}$$

$$\frac{d(n)}{n * \ln(n)}$$

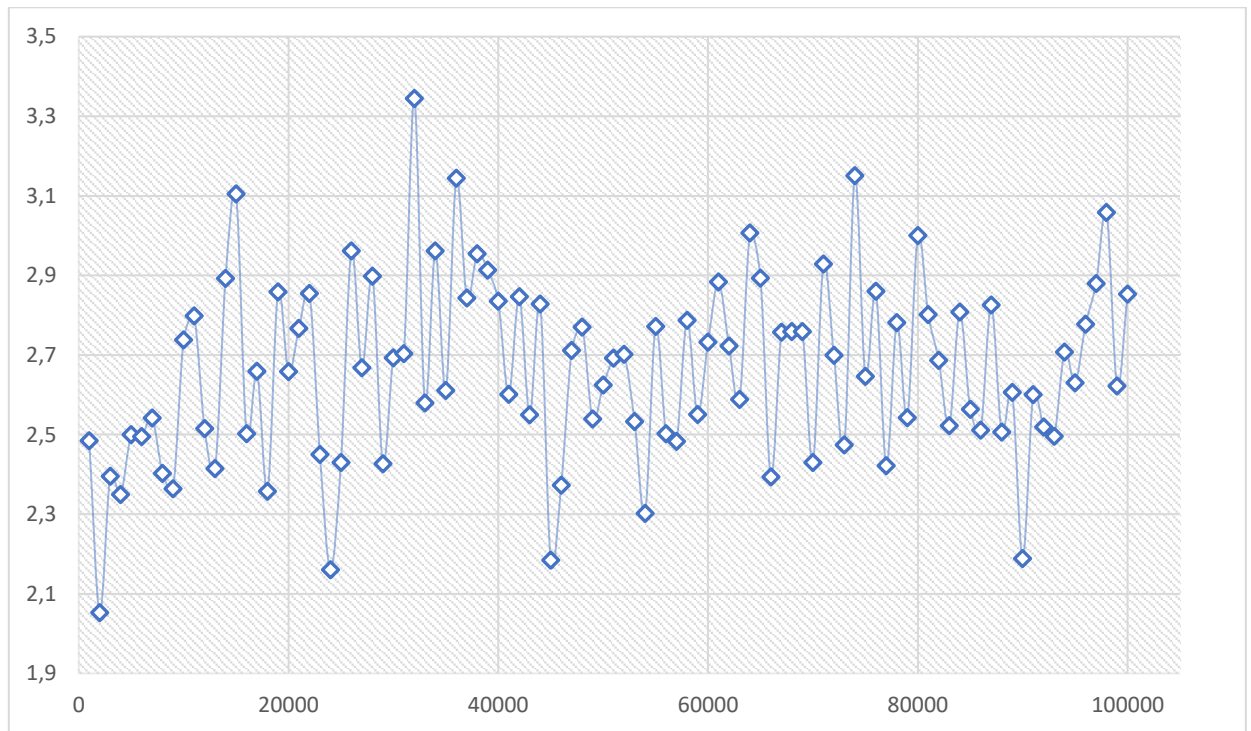

$$\frac{d(n)}{n^2}$$

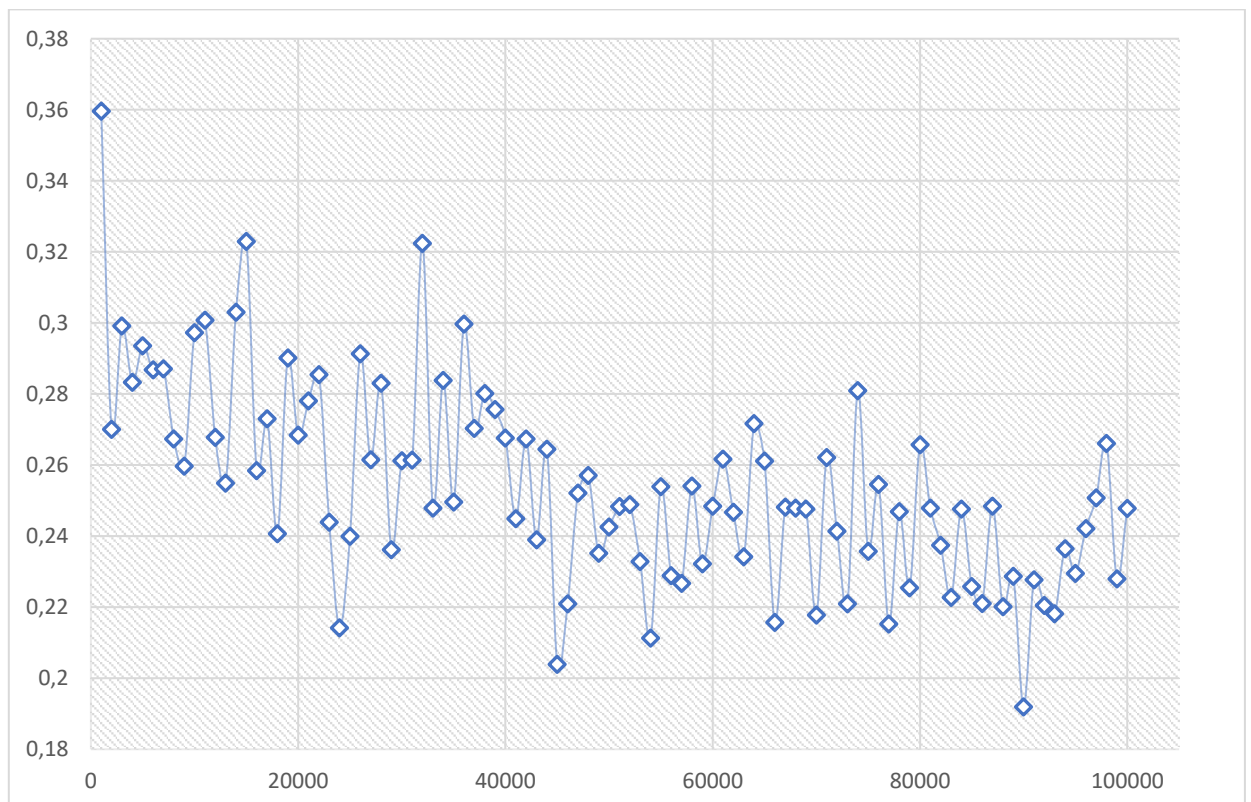

Asymptota wartości średniej: $D_n = O(n * \ln(n))$

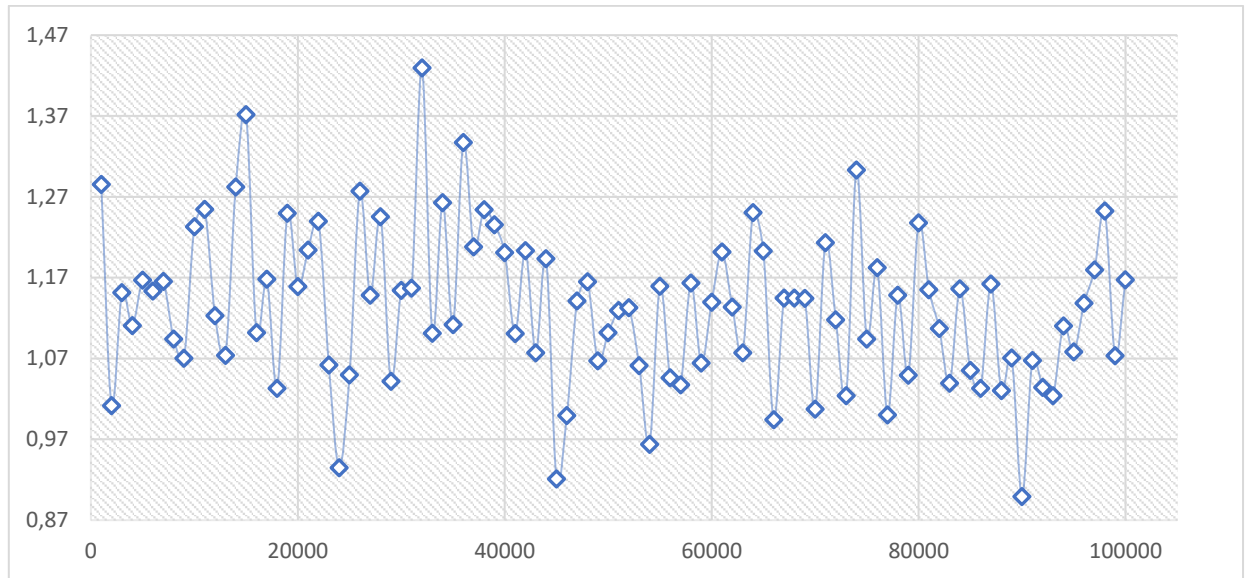
$$\frac{d(n) - c(n)}{n}$$

$$\frac{d(n) - c(n)}{n * \ln(n)}$$

$$\frac{d(n) - c(n)}{n \cdot \ln(\ln(n))}$$

Asymptota wartości średniej: $D_n - C_n = O(n \cdot \ln(\ln(n)))$

Test 2(d):

Nazwa "Birthday Paradox" w kontekście tego zadania może być uzasadniona poprzez moment B_n , który reprezentuje pierwszą kolizję. W przypadku paradoksu urodzinowego, czyli "Birthday Paradox", chodzi o to, że w grupie stosunkowo niewielkiej liczby osób istnieje duże prawdopodobieństwo, że dwie z nich obchodzą urodziny tego samego dnia. W zadaniu, moment B_n oznacza pierwszą kolizję, czyli pierwszy raz, gdy dwie kule trafiają do tej samej urny. Analogicznie do paradoksu urodzinowego, moment B_n wskazuje, że już przy stosunkowo niewielkiej liczbie urn istnieje duże prawdopodobieństwo, że dwie kule trafią do tej samej urny.

Natomiast nazwa "Coupon Collector's Problem" może być uzasadniona poprzez zmienne C_n i D_n . W przypadku problemu kolekcjonera kuponów, kolekcjoner dąży do zebrania pełnej kolekcji, a zmienna C_n oznacza minimalną liczbę rzutów potrzebną do uzyskania co najmniej jednej kuli w każdej urnie. To jest pierwszy moment, w którym każda urna zawiera przynajmniej jedną kulę, co można porównać do momentu, w którym kolekcjoner zdobywa swoje pierwsze unikalne karty w zbiorze. Zmienna D_n reprezentuje

minimalną liczbę rzutów potrzebną do uzyskania co najmniej dwóch kul w każdej urnie, co można porównać do momentu, w którym kolekcjoner zdobywa dwie karty każdego typu w swojej kolekcji.

Intuicja za tymi nazwami polega na analogii między eksperymentem z kulami i urnami, a znanymi problemami matematycznymi, które mają podobne struktury i cechy. Wybór tych nazw pomaga zrozumieć istotę problemów i intuicyjnie podejść do analizy wyników symulacji.

Test 2(e):

W kontekście funkcji haszujących i kryptograficznych funkcji haszujących, problem "Birthday Paradox" ma istotne znaczenie ze względu na zastosowanie funkcji haszujących i prawdopodobieństwo kolizji.

"Paradoks urodzinowy" w kontekście funkcji haszujących oznacza sytuację, w której, pomimo dużej przestrzeni haszowej, istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że dwie różne dane wejściowe spowodują wygenerowanie tego samego wartości skrótu (kolizji).

W przypadku funkcji haszujących używanych w kryptografii, takie kolizje są niepożądane, ponieważ prowadzą do utraty integralności i bezpieczeństwa systemów. Odporność na kolizje jest jednym z kluczowych kryteriów, które kryptograficzne funkcje haszujące muszą spełniać.

Algorytmy hashujące używane w kryptografii starają się zapewnić, że nawet minimalne zmiany w danych wejściowych powodują znaczące i trudne do przewidzenia zmiany w wartości skrótu. Paradoks urodzinowy wymaga większej przestrzeni haszowej, aby zminimalizować ryzyko kolizji, co jest jednym z powodów, dla których nowoczesne algorytmy hashujące posiadają długie długości skrótu.

Ogólnie rzecz biorąc, birthday paradox przypomina nam o tym, że przyjęcie bezpiecznych algorytmów haszujących wymaga staranności w doborze odpowiednich

długości skrótu oraz regularnej aktualizacji algorytmów, aby utrzymać ich odporność na coraz bardziej zaawansowane ataki.